

Mijn verhaal

ELKE WEEK EEN PERSOONLIJKE GETUIGENIS

Katrien (35), zwaar slechthorend, wil blijven praten

"Het was een zwaar proces, maar ik ben aangepast aan beide werelden en ik heb zowel horende als dove vrienden"

"Al van bij mijn geboorte ben ik zwaar slechthorend. Ik voel me tegenwoordig goed in mijn vel, maar dat was niet altijd zo. Ik heb eindelijk geaccepteerd dat ik in twee werelden leef, die van de horenden en die van de doven. Dat is soms nog best ingewikkeld, maar ik voel me een heel gelukkig mens.

Mijn ouders hebben me van jongs af gestimuleerd om goed te praten. Ik kreeg mijn eerste hoorapparaat toen ik een kleuter was, maar thuis leerde ik me vooral aan te passen aan de horende wereld. Ik ging alleen boodschappen doen, ging ook al gauw alleen met de trein naar school, en in de chiro leerde ik vlot communiceren met horende kinderen. Filip, mijn man, is doof. We kenden elkaar van school, maar hadden niet meteen een relatie. Toen we elkaar beter wilden leren kennen, begon ik mee te gaan naar de dovenclub, en ook daar voelde ik me erg op mijn gemak. In die periode leerde ik gebarentaal, wat vlot ging omdat ik visueel erg sterk ben.

Gelukkig gingen mijn ouders ermee akkoord dat ik met een dove man trouwde, maar omdat ik vrij goed praat, hadden ze misschien wel liever gehad dat ik met een horende man trouwde. Ik voel me heel goed en gelukkig bij Filip. We praten nog heel vaak tot in de late uurtjes met elkaar, onze liefde is ijzersterk. Onze twee kinderen zijn horend. Kimberly is negen, Dalvin vier. Aan tafel praten we met elkaar zoals elk ander gezin, alleen communiceren wij tweetalig.

Nog meer dan in 'gewone' gezinnen is het voor ons enorm belangrijk dat we elkaar kunnen vertellen hoe we ons voelen, zo vermijden we misverstanden.

Dankzij mijn hoorapparaat kan ik net genoeg horen om ook verbaal te communiceren. Als ik met horende mensen communiceer, gebruik ik trouwens altijd mijn stem. Ik maak makkelijk vrienden, en ga vlot om met de ouders van klasgenootjes van mijn kinderen en met burens. Ik ben gewoon nogal sociaal. Ik merk wel dat als ik met horende mensen praat, ik meer ontvankelijk in de wereld sta. Als de batterijtjes van mijn hoorapparaten bijna leeg zijn, wordt mijn accent zwaarder, omdat ik mezelf dan niet meer hoor en mijn stem dan niet onder controle kan houden. Dan denken mensen nogal eens dat ik uit een ander land kom. Doven en slechthorenden gaan vaak relaties met elkaar aan. Soms worden ze samen doof, als de slechthorende partner zijn hoorapparaat steeds minder gaat gebruiken, en ze alleen nog communiceren via doventaal. Ik veroordeel niemand, maar ik zal altijd blijven praten, ik wil absoluut met de horende wereld blijven communiceren.

Voor mij maakt het niet uit of iemand hoort of niet hoort, zolang het maar klikt. Met Filip en met dove vrienden gebruik ik gebarentaal. Met horende mensen die geen gebaren kennen, communiceer ik al prattend. Ik heb me jarenlang slecht in mijn vel gevoeld. Ik was me er niet van bewust dat ik zowel met horenden als met doven

wilde omgaan. Ik had voortdurend het gevoel dat ik een definitieve keuze moest maken, maar als ik te ver meeding in de dove wereld, miste ik de horende wereld en voelde ik me vaak minderwaardig.

Het was een zwaar proces, maar nu ben ik geïntegreerd in beide werelden en heb ik zowel horende als dove vrienden. Sommige dingen blijven moeilijk. Als ik met vrienden aan tafel zit, mis ik veel van wat verteld wordt, zeker als het licht niet optimaal is. Ik vind het dus fijner als het gezelschap niet te groot is. Ik vind het ook jammer dat niet alle programma's op televisie ondertiteld worden. En het is lastig dat mijn hoorapparaat batterijen verslindt omdat ik zo graag van muziek geniet. Maar eigenlijk ben ik erg tevreden met mijn leven.

Inmiddels ben ik tot de conclusie gekomen dat ik mijn leven niet anders wil. Jaren geleden las ik voor het eerst iets over cochleaire implantaten, een soort apparaatje dat het gehoor van doven en slechthorenden sterk kan verbeteren. In dit digitale tijdperk zijn de hoorapparaten er ook fel op vooruitgegaan. Ik hoor iets meer dan vroeger en dat is genoeg. Ik geef al acht jaar lessen gebarentaal. Kunnen communiceren met gebaren is heel leuk. In een drukke luchthaven kunnen wij van ver met elkaar communiceren, terwijl horende mensen elkaar niet verstaan. Heel eventjes de omgekeerde wereld, dus."

Interview: Annemie Willemse.

WILT U OOK UW VERHAAL VERTELLEN? Schrijf dan met voldoende gegevens (die door ons discreet behandeld worden) naar Libelle - Mijn verhaal, Uitbreidingstraat 82, 2600 Berchem. Of mail naar mijnverhaal@libelle.be